

kan se af Lovforslaget, endog to Kuratorer, der ere valgte af Kreditorerne uden at angive nogen Grund dertil, saa synes det mig, at denne Ret gaar temmelig vidt. Krods det, der maasse fra visse Sider kan siges imod Motiveringen af en Skifterets Kassation af et Kuratorvalg, tror jeg dog, det vil være heldigt, at der hærster fuld Uabenhed og fuld Forstaaelse angaaende Grunden og Anledningen til, at et saadant Valg maa kasseres. Jeg tror, at man i alle Retninger staar sig bedst ved, at der er den fuldstændigste Forstaaelse, for at der ikke, hvad der jo let vilde kunne ske, bag efter kan opstaa Formodninger og Meninger om, at disse eller hine personlige Anskuelser og Anledninger have gjort sig gjældende med Hensyn til, at Skifteretten har maattet gaa til en saadan Handling, som der her er Tale om. Jeg kan saaledes heller ikke se Andet, end at, naar det skal lægges i Skifterettens Haand at kunne kassere en af Fordringshaverne valgt Kurator, maa der i ethvert Tilfælde fordræ en Motivering og en Begrundelse, for at det kan ske.

Høse: Den ærede Minister fremkom med Noget, som det forekommer mig støtter den nuværende Tilstand særdeles. Den ærede Minister sagde, at disse smaa Fordringshavere, Detaillister, Gaandværkere etc. ikke havde Leilighed til at følge Boets Behandling og møde ved Skiftesamlingerne. Desio vigtigere maa det jo være for dem at faae valgt en Mand, de have Lillid til, saa at de dog ved een Leilighed, og man kan sige ved en vigtig Leilighed, faae en Betryggelse for Boets gode Behandling. Det forekommer mig saaledes, at netop den Betragtning, som den ærede Minister fremkom med, støtter den gamle Bestemmelse i Konkursloven.

Justitsministeren (Mellermann): Det er netop Ulykken, at disse Folk slet ikke ville komme paa Skiftesamlinger. De komme der i de fleste Tilfælde slet ikke, naar de ikke blive gjorte til Gjenstand for denne Bearbejdelse fra de Sagføreres Side, som have Lyst til at blive Kuratorer, naturligvis, fordi der er en Indtægt forbunden dermed. Det er heller ikke Tilfældet, at disse Folk da møde personlig, det gjøre de kun yderst undtagelsesvis, men Maaden, hvorpaa de Ting, der her tales om, udføres, er den, at de Sagførere, som have Lyst til at bruge denne Fremgangsmaade, gaa omkring og erhverve Fuldmagt fra disse Folk. Jeg er tilbøielig til at tro, at, hvis de blot skulde møde personlig i Skiftesamlingerne, vilde Sagen faae et andet Udseende, det vilde de i de fleste Tilfælde ikke engang indlade sig paa. De bryde sig i det Hele slet ikke om Boernes Behandling, de deltage ikke i dem, men gaa for deres Bedkommende ud fra,

at Nyttens af at møde ikke vil kunne opveie den Uleilighed, som er forbunden dermed, og at det i de fleste Tilfælde heller ikke vilde hjælpe Stort. Jeg tror heller ikke, man kan sige, at det Spørgsmaal, om den Ene eller den Anden bliver Kurator, har en saadan Betydning for Folk, at de skulle faae Miere ud af deres Forbringer i det ene Tilfælde end i det andet. Den Regning gjøre de vistnok med sig selv, og den er vist ogsaa meget rigtig. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om Skiftesforvalterens Ret til at kassere Kuratorvalget, da kan jeg ikke Andet end gjentage, hvad jeg en Gang har sagt, jeg tror ikke, der er nogen Grund til paa dette Punkt at gjøre nogen Forandring i Konkursloven. Det er ikke noget Nyt, men en gammel Bestemmelse, og jeg anser det for at være en meget vigtig Ting, at der ikke fordræ nogen Offentliggjørelse af Grundene for Valgets Kassation. Det kan tænkes, at Retssbetjenten netop i sin Egenstaf som saadan kan være i Besiddelse af Oplysninger med Hensyn til Sagføreren baade med Hensyn til hans Paalidelighed overhovedet og ogsaa ligefrem med Hensyn til hans pekuniære Omstændigheder, som gjøre, at Boet ikke kan være tjent med at have ham til Kurator; men det behøver derfor ikke at være Ting, som kunne siges eller bevises, og Kreditorerne vilde være meget daarlig tjente med, om disse Hensyn ikke skulde kunne komme til at udøve deres Indflydelse paa Spørgsmaalet af den Grund, at de ikke kunne juridisk dokumenteres.

Jessen: Jeg vilde blot til de ærede Herrer lige over for sige, at det forekommer mig, at de bestandig overse, at den Omfæng, der vises fra den store Kreditor, som har den store Interesse i Boet for dets gode og forvarlige Behandling, jo kommer alle de smaa Kreditorer fuldstændig til Gode; men iøvrigt har jeg ingen Tro paa, at vi i denne Sag i dette Dieblit komme til nogen god Forstaaelse, fordi det bestandig forekommer mig, at de Herrer se Spørgsmaalet mest fra et politisk Valgretsstandpunkt.

Høse: Jeg skal med Hensyn til de Bemærkninger, der kom fra den høitærede Minister, kun sige, at det forekommer mig at være en aldeles ligegyldig Sag, enten de smaa Fordringshavere møde personlig paa den første Skiftesamling, eller de lade møde ved en Anden. I ethvert Tilfælde faae de derved den Indflydelse paa Valget af Kurator, som de ønske.

Da ingen flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved